

POSTANOWIENIE

Dnia 6 lipca 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Paweł Kołodziejcki

na posiedzeniu bez udziału stron
po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 6 lipca 2022 r.,
sprawy **R. R.**,
skazanego z art. 56 § 2 k.k.s. i in.,
z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego
od wyroku Sądu Okręgowego w T.
z dnia 30 listopada 2021 r., sygn. akt II Ka [...],
zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w M.
z dnia 19 lipca 2021 r., sygn. akt II K [...],
na podstawie art. 531 § 2 k.p.k. w zw. z art. 120 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł :

- 1. zwrócić akta sprawy Sądowi Okręgowemu w T., w celu dopełnienia czynności zmierzających do usunięcia braku formalnego wniesionej kasacji, polegającego na niezłożeniu upoważnienia skazanego R. R. do sporządzenia i podpisania kasacji przez adw. J. J.;**
- 2. zakreślić sprawę w repertorium KK.**

UZASADNIENIE

Do Sądu Najwyższego wpłynęła kasacja wywiedziona przez adw. J. J. w imieniu skazanego R. R. od wyroku Sądu Okręgowego w T. z dnia 30 listopada 2021 r., sygn. akt II Ka [...], zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w M. z dnia 19 lipca 2021 r., sygn. akt II K [...].

Analiza akt sprawy wskazuje, że kasacja została przyjęta przez sędziego upoważnionego przez Prezesa Sądu Okręgowego w T. pomimo braku formalnego polegającego na niezłożeniu upoważnienia skazanego R. R. do sporządzenia i podpisania kasacji przez adw. J. J..

Znajdujące się w aktach sprawy upoważnienie do obrony ograniczone jest bowiem do występowania przed Prokuraturą Rejonową w M., Prokuraturą Okręgową w T., Sądem Rejonowym w M., Sądem Okręgowym w T. oraz Sądem Apelacyjnym w [...] (k. 1095). Ponadto w oświadczeniu złożonym na rozprawie w dniu 30 stycznia 2020 r. R. R. potwierdził, że adw. J. J. jest jego obrońcą w sprawie do czasu jej prawomocnego rozstrzygnięcia (k. 1582v.). Należy zatem stwierdzić, że istniejące pełnomocnictwo zawiera ograniczenie, o którym mowa w art. 84 § 1 k.p.k. wyłączające możliwość działania w postępowaniu po uprawomocnieniu się orzeczenia, a obrońca winien złożyć dodatkowe pełnomocnictwo do wywiedzenia kasacji i występowania przed Sądem Najwyższym w toku postępowania kasacyjnego.

Zgodnie z art. 531 § 2 k.p.k. Sąd Najwyższy może zwrócić akta sprawy sądowi odwoławczemu, jeżeli stwierdzi, że nie zostały dopełnione czynności zmierzające do usunięcia braków formalnych wniesionej kasacji. Organem, który winien wezwać stronę do uzupełnienia „usuwalnych” braków formalnych kasacji jest Sąd II instancji, a nie Sąd Najwyższy. W literaturze słusznie zauważono, że przeprowadzenie kontroli warunków formalnych od razu przez organ *ad quem* byłoby niekiedy równoznaczne z pozbawieniem zainteresowanego możliwości zaskarżenia decyzji uznającej wniesienie przezeń zażalenia za nie odpowiadające wymaganiom formalnym (Z. Doda, *Zażalenie w procesie karnym*, Warszawa 1985, s. 202). Z taką sytuacją mamy do czynienia w niniejszej sprawie. Zgodnie z art. 530 § 1 zd. pierwsze k.p.k. na zarządzenie sądu odwoławczego o odmowie przyjęcia kasacji przysługuje zażalenie do Sądu Najwyższego. Natomiast taki środek zaskarżenia nie przysługuje na postanowienie Sądu Najwyższego o pozostawieniu kasacji bez rozpoznania w trybie art. 530 § 1 k.p.k. Tak więc decyzja o zwrocie sądowi odwoławczemu akt sprawy do uzupełnienia braków formalnych wniesionej kasacji pozwala stronie postępowania zachować możliwość skorzystania z przysługującego jej uprawnienia do zaskarżenia ewentualnego rozstrzygnięcia o

odmowie przyjęcia kasacji (por. postanowienie SN z dnia 18 stycznia 2001 r., III KZ 127/00, OSNKW 2001, nr 3-4, poz. 28).

Z uwagi na fakt, iż stwierdzony brak ma charakter „usuwalny”, a zatem jego uzupełnienie jest możliwe w trybie art. 120 § 1 k.p.k., postanowiono jak w sentencji.

[as]